

regel ikke vides, i hvilket Omfang Konfiskation vil ske af den ulovlige Indtægt for dette Skatteaar. Dette bliver først ved Straffesagens Afgørelse fastslaaet. Det bestemmes derfor, at Skatten udskrives paa sædvanlig Maade, men hensættes paa en særlig Konto, indtil Afgørelse i Straffesagen er truffet. Den Del af det beregnede Skattebeløb, der svarer til den ulovlige Indtægt, skal da anvendes til delvis Dækning af Konfiskationsbeløbet.

Paa samme Maade stiller det sig ved endnu ikke afgjorte Sager om Efterbetaling af for lidt erlagt Skat for tidligere Skatteaar. Det er derfor bestemt, at Afgørelsen i disse Sager udskydes, indtil Straffesagen er afgjort.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til § 14 og § 20 i de tidligere nævnte Love Nr. 499 og Nr. 500 af 9. Oktober 1945. Om disse Bestemmelser henvises til Rigsdagstidende 1945—46, Tillæg B. Sp. 3, 6, 10 og 14.

Til § 12.

De her foreslaaede Bestemmelser tilsigter gennem Overførelse af Reglerne for de i § 6 i Loven af 28. August 1945 omhandlede Forvaltninger og Indførelse af en særlig Adgang til Indkaldelse af Kreditorerne at lette de Opgørelser og Afviklinger, der nødvendigvis maa finde Sted i Tilfælde, hvor der sker Konfiskation af en domfældt Persons hele Formue eller af de særlige Formuer, som omhandles i § 5 i Straffelovstillægget af 1. Juni 1945 (Hipokorpaet, Schalburgkorpsset m. fl.).

Til § 13.

Som anført i de indledende Bemærkninger havde man med § 6, Stk. 2, i Lov Nr. 406 af 28. August 1945 netop i første Række til Hensigt at lovfæste den Praksis, efter hvilken der i Medfør af Reglerne i Retsplejelovens §§ 745 og 795 eller disse Bestemmelser Analogi var etableret Beslaglæggelse med Vægebeskikkelse af en Persons hele Formue. Det er derfor ganske selvfølgelig, at de Bestemmelser, der fastsættes for „§ 6-Forvaltningerne“, ogsaa maa finde Anvendelse paa de ældre generelle Beslaglæggelser.